

— Мили мъжо, ти ми заповѣда да взема най-милото и най-скъпото ми нѣщо отъ двореца, — и азъ взехъ тебе.

Очитѣ на царя се насълзили и той казалъ:

— Мила умнице, отсега нататъкъ нищо не може ни раздѣли!

И той я завелъ пакъ въ двореца. Заживѣли си царьтъ и умната царица весело и честито. И редъ и правда царували въ царството имъ.

Братя Гримъ

ДЕНЪТЪ НА ПАТИЛАНЦИТЪ

ПИСМО ОТЪ ПАТИЛАНЧА ДО СМЪХУРКА

Драги ми Смѣхурко,

Отъ черква се върна баба Цоцолана. Моята дружина предъ нея застана.

— Що ни носишъ, бабо?

— Нося ви на всички изписани детски засмѣни главички. Днесъ цѣлъ свѣтъ празнува деня на детето. Весела главичка днеска всѣки носи и всѣки си спомня за онѣзъ дечица, що сж гладни, болни, и голи, и боси. Кой съ каквото може днеска имъ помага. Днеска въ всѣка къща царувагъ децата! Днеска нѣма глѣчка. Днеска всичко може!

— Бабо, Господъ да ти позлати устата! — провикна се Данчо.

— Бабо, да си жива! — обади се Мика. — Патилански празникъ днесъ е, то се вика. Чуйте ли, другари! И за нашто царство днесъ часътъ удари!

— Ура! Да живѣе баба Цоцолана! — провикна се Дана.

А Ганчо отсѣче: — Днескашииятъ празникъ за чудо и приказъ нека да остане! Казвай що да правимъ, бате Патилане!

Азъ тозчасъ измислихъ. Отъ чича Захари измолихъ за малко сивото магаре. Впрегнахъ го въ колата, покачихъ децата. Бързо го подкарахъ и викнахъ високо: